

Եկէք ինձի, բոլոր յոգնած ու բեռնաւորուածներ...
Մատթէոս 11:28

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒԻՐ**

Հուլիս, 2011թ.
N 7 (25)

Հուլիսի 1-ին 2009թ. հայրիւն

ՄԻՐԵԼ ՆՈՒՄԻՍԻ ՆՄԱՆ

ԲԱՐԻ ԳՈՐԾԵՐ, ՈՐՈՆՔ
ԹՈՒՅԼ ՉԵՆ ՏԱԼԻՍ
ԵՐԿԻՆՔ ՄՏՆԵԼ

ԶԳՈՒՇԱՅԵՔ
ՍԱՏԱՆԱՅԻ ԾԱՌԱՆԵՐԻՑ

ԻՆՉ Է ԼՍՎՈՒՄ ԵՐԿՆՔՈՒՄ

Հուլիս, 2011թ.
N7 (25)

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Լույս է տրեւում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Սիրելի Տիտուսի նման.....1

Բարի գործեր, որոնք թույլ չեն տալիս
երկինք մտնել.....3

Ամբարիշտի վիճակն ու վախճանը.....7

Զգուշացե՛ք սապանայի ծառաներից.....9

Վիկտոր Զամմիս. հանդերձյալ կյանքի
դադապաշտպանը.....11

Ի՞նչ է լավում երկնքում.....12

Տերը բժշկեց իմ հիվանդ սիրտը.....14

Աստված մեզ մեծ պարգև տվեց.....15

Տիշիր՝ մեռնում ես ապրելու համար.....16

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք Ձեր դիտողությունները, առաջարկություններն ու փափկություններն ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք Ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526

«Բարի լուր» ամսագիրը տպագրվում է հոժարակամ նվիրատվությունների շնորհիվ: Նվիրատվությունները կարող եք ուղարկել խմբագրություն:
Հեռ.՝ 093-954-930

ՍԻՐԵԼ ՀԻՍՈՒՍԻ ՆՄԱՆ

Սիրելիներ, եթե ուշադրությամբ քննենք Սուրբ Գիրքը, կտեսնենք, որ ամբողջ Աստվածաշունչը Քրիստոսի, այսինքն՝ Աստծու սիրո մասին է։ Քրիստոսը թե՛ Հին ու թե՛ Նոր Ուխտի գլխավոր անձն է, որ երկնքից երկիր իջավ ու Իր անձը որպես փրկանք տվեց աշխարհի համար։

Հին Կտակարանում կարդում ենք. «...քու ընկերդ քու անձիդ պես սիրես» (**Ղևտ. 19:18**)։ Իսկ Հիսուս Քրիստոսն ասաց. «Նոր պատուիրան մը կուտամ ձեզի որ մեկզմեկ սիրեք, ինչպես ես ձեզ սիրեցի, որ դուք ալ մեկզմեկ սիրեք։ Ասով ամենը պիտի գիտնան թե իմ աշակերտներս էք, եթե իրարու վրայ սէր ունենաք» (**Հովհ. 13:34-35**)։ Այսինքն՝ իրար պետք է սիրել ոչ միայն անձի պես, հապա Հիսուսի պես։ Իսկ ինչպիսի՞ն է Հիսուսի սերը։ **Հովհ. 3:16-ում** կարդում ենք. «Կասն զի Աստուած այնպես սիրեց աշխարհը, մինչև իր միածին Որդին տուաւ, որպէս զի ամէն ով որ անոր հաւատայ՝ չկորսուի, հապա յաիտենական կեանք ունենայ», իսկ **Հովհ. 5:8,9-ում** կարդում ենք. «...Աստուած իր սէրը զոր մեր վրայ ուներ՝ յայտնեց, որ երբ դեռ մեղաւոր էիրք, Քրիստոս մեզի համար մեռաւ...»։ Եթե մենք իրար սիրում ենք

Հիսուսի պես, դա նշանակում է, որ մեր անձից առավել ենք սիրում իրար։

Քրիստոսի պես կարող է սիրել նա, ով իր անձը Նրա պես ուրացել է։ Անձը ուրացած մարդն է Քրիստոսի աշակերտը։ Լավ մարդուն սիրելը հեշտ է, բայց սիրել չարերին և նրանց համար պատրաստ լինել մինչև իսկ կյանքը դնելու՝ կարող է միայն նա, ով լցված է Քրիստոսի սիրով։ Մովսեսին Տերն ասաց. «Ինձ առանձին թող, որպէսզի այս ժողովրդի վրա իմ բարկությունս բերեմ և վերացնեմ նրանց ու քեզանով մեծ ազգ անեմ Բանանի երկիրը ժառանգելու համար»։ Բայց Մովսեսը պատրաստ էր իր անունը Կյանքի Գրքից ջնջելու, միայն թե այդ ժողովրդին թողություն լիներ (**Ելից 32:7-32**)։ Դա ոչ թե նշանակում է, որ Մովսեսն Աստծուց բարի էր, այլ՝ որ մենք իմանանք՝ կան Աստծու մարդիկ, ովքեր պատրաստ են մեղավորների համար մեռնելու, միայն թե նրանք ողորմություն գտնեն։ Եսթեր թագուհին ծոմ պահեց և իր ժողովրդի համար մահվան գնաց՝ թագավորի առջև ելնելով։ Եթե թագավորն իր գավազանը նրա վրա չմեկներ, Եսթերն անպատճառ պիտի մեռներ։ Եվ նա այս ամենը իր ժողովրդի հա-

Յուլիս, 2014թ., ՎՄ (25)

մար էր անում, որպեսզի նրանց փրկեն Համանի գրած հրովարտակից:

Մենք իրար սիրում ենք այնքան ժամանակ, քանի դեռ միմյանց չեն նեղացրել, բայց Քրիստոսն իմանալով, որ այդ գիշեր Հուդան Իրեն պիտի մատնի, Պետրոսը Իրեն պիտի ուրանա, իսկ մյուսները պիտի լքեն Իրեն, սիրելով իրենցերին՝ միմյանց վերջ էլ սիրեց նրանց (Հովհ. 13:3):

Նա մեզ սիրում է հավիտենական սիրով. «Տերը շատոնցմէ ինծի երեցաւ՝ ըսելով, քեզ յափտեմական սիրով սիրեցի. անոր համար ողորմութեամբ քեզ քաշեցի» (Երեմիա 31:3):

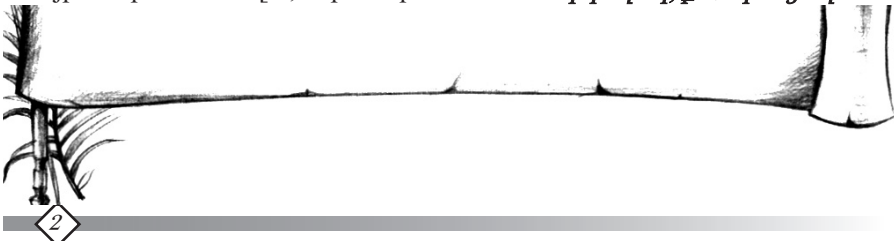

Նրա սերը մեծ է, գորավոր, և ոչ մի բան մեզ չի կարող զատել Նրա սիրուց. «Ուրեմն ո՞վ պիտի զատէ մեզ Քրիստոսի սէրէն. տառապանքը, կամ նեղութիւնը, կամ հալածանքը, կամ սո՞վը, կամ մերկութիւնը, կամ վտա՞նգը, կամ սո՞րբը» (Հռոմ. 8:35):

Սիրելի՛ հոգի, եթե քո ունեցած հավատքը քեզ չի տանում աստվածային սերն ունենալու, ուրեմն քո

հավատքն առողջ չէ, և դու ճիշտ ճանապարհով չես գնում: Խորհրդային Միության օրոք մի եկեղեցում ձերբակալում են հովվին և քարոզիչ եղբորը: Դատարանը հովվին դատապարտում է գնդակահարության, իսկ քարոզչին՝ տասը տարվա ազատազրկման: Եղբայրներին տրվում է վերջին խոսքի իրավունք: Հովիվը փառք է տալիս Աստծուն այդ պատվի համար, իսկ քարոզիչ եղբայրը խնդրում է, որ հովվի փոխարեն իրեն գնդակահարեն՝ պատճառաբանելով, որ ինքը ոչ մի հարազատ չունի, բայց եղբայրը շատ զավակներ ունի: Դատարանը կարճ խորհրդից հետո որոշում է երկուսին էլ գրնդակահարել: Սա օրինակ է, որ եղբայրը եղբորն իր անձի պես էր սիրում: Նա, ով չի սիրում աստվածային սիրով, Աստծուն չի ճանաչում, որովհետև Աստված սեր է (Ա Հովհ. 4:7-12): Կատարենք մեր Տեր Հիսուսի պատվիրանը ու սիրենք իրար Հիսուսի սիրով:

Արմին Զարմազարյան
սարկավագ, ք. Չարենցավան

ԲԱՐԻ ԳՈՐԾԵՐ, ՈՐՈՆՔ

ԹՈՒՅԼ ՉԵՆ ՏԱԼԻՍ

ԵՐԿԻՆՔ ՄՏՆԵԼ

Հավատում եք թե ոչ, բայց բարի վարք ունեցող և օրինավոր շատ մարդիկ, ովքեր տարված են օգտակար գործեր անելով, երկինք չեն մտնի: Նրանցից շատերն իրենց համարում են քրիստոնյա, հաճախում են եկեղեցի և հավատացած են, որ իրենք կհայտնվեն երկնքում, քանի որ վատ բաներ չեն անում և նողկալի մեղքեր չեն գործում, օրինակ, սպիրտային խմիչքներ, թմրանյութեր չեն օգտագործում, գումարի վրա չեն խաղում, պոռնկություն չեն անում: Ասելով սա՝ ես ուզում եմ մի բան հայտարարել, թեև շատերի համար դա վիրավորական կհնչի: Ես դա ասում եմ ահազանգով և նրանց համար անհանգստացած, քանի որ նրանք չեն տեսնում, որ գնում են դեպի գերեզման: Շատերի համար սա տարօրինակ կթվա: Այսպիսի հավատացյալները երկինք չեն գնա ոչ թե նրա համար, որ վատ բաներ են արել, այլ նրա համար, որ, զբաղված լինելով լավ գործեր անելով, ժամանակ չեն ունենում հոգևոր կյանքի համար: Նրանք քրտնելու չափ աշխատում են իրենց բիզնեսի աճի, ընտանիքի կենցաղի նյութական բարելավման համար, բայց ամենակարևորին ուշադրություն չեն դարձնում: Աստվածաշունչն ասում է. «Բայց առաջ խնդրեցեք Աստուծոյ թագաւորութիւնը և անոր արդարութիւնը, ու այդ բոլոր բաներն ալ ձեզի պիտի տրուին» (Մատթ. 6:33): Հիսուսը

խոստանում է, որ, եթե դուք ամեն ինչից առաջ սկսեք փնտրել Աստծուն, Նա Ինքը հոգ կտանի այն ամենի համար, ինչի կարիքն ունեք: Չէ՞ որ դուք պետք է ձեր ուշադրությունը կենտրոնացնեք Նրա վրա: Պողոս առաքյալը տալիս է հետևյալ պատգամը. «Վերի բաները մտածեցեք, ոչ թէ այս երկրին վրայինները» (Վորդ.3:2-3):

Խնդրում եմ, հասկացե՛ք, Աստված երբեք չի պահանջում, որ դուք ձեր տունը, ձեր ունեցվածքը վաճառեք: Նա չի պահանջում, որ դուք ձեր աշխատանքից հրաժարվեք և առանձնանաք, որպեսզի Աստվածաշունչն ուսումնասիրեք: Ես հաճախ եմ մարդկանցից լսում հետևյալ միտքը. «Աստված ինձ ասում է՝ թող ընտանիքդ և քեզ մկրիիր Աստծուն ծառայելու գործին»: Ես նայում եմ այդպիսի մարդկանց աչքերի մեջ և ասում. «Աստված քեզ այդպիսի բան չի ասել, դա կա՛մ քո անձնական միտքն է, կա՛մ սատանայի»: Աստված երբեք ընտանիք չի քանդում: Աստված նման ոչ մի բան ձեզնից չի ուզում, բայց Նա ուզում է, որ Ինքը լինի ձեր կյանքում գլխավորը: Շատ քրիստոնյաների կյանքում Աստված դարձել է երկրորդական, նրանք հեշտությամբ պաշտամունքը փոխում են աշխատանքով: Նրանց աշխատանքային ժամերն այնպիսին են, որ հնարավոր չէ կիրակնօրյա պաշտամունքին մասնակցել, և նրանք ընտրում են աշ-

Թուրք., 2011թ., ՎԿ (25)

խատանքն ու չեն մտածում այնպես անել, որ կարողանան մասնակցել կիրակնօրյա պաշտամունքին: Աստվածաշունչն ասում է. *«Եւ մէկտեղ ժողովուրդ չթողունք...»* (Եբր. 10:25):

Իհարկէ, աշխատանքը կարևոր է, քանի որ Աստծու Խոսքն ասում է՝ ով չի աշխատում, թող չուտի էլ, բայց ո՞րն է ավելի կարևոր՝ կյա՞նքը, թե՞ կերակուրը, մարմի՞նը, թե՞ հագուստը, աշխատա՞նքը, թե՞ փրկութիւնը: Դուք ի՞նչն եք համարում ձեր կյանքում առաջնային, աշխատա՞նքը, թե՞ Աստծուն պաշտելը:

Սիրելիներ, երբ մենք լիովին ընկղմվում ենք մեր անձնական հետաքրքրությունների մեջ ու մեզ համար առաջնայինը դառնում են բարի գործերն ու ոչ թե աստվածապաշտությունը, այդ դեպքում այդ բարի գործերը կարող են մեզ մեծ վնաս հասցնել ու զրկել հավիտենական կյանքից: Երեմիան հրեաներին կշտամբում էր իրենց մոլորությունների համար: Նրանցից յուրաքանչյուրն զբաղված էր իր անձնական կյանքով, ու ասում էին՝ Տիրոջ տաճարը, Տիրոջ տաճարը, բայց Տերը հանդիմանում էր նրանց ու ասում. *«Դուք մի ապաւինիք սուտ խոսքերուն՝ որ կ'ըսեն, Տէրոջ տաճարը, Տէրոջ տաճարը, Տէրոջ տաճարը ասոնք են: Քանզի եթէ ձեր ճամբաները ու գործերը բոլորովին ուղղէք... և օտար աստուածներու ետեւ չերթաք, որ ձեզի չարիքի պատճառ կըլլայ»* (Երեմիա 7:4-7): Նրանց ուշադրության կենտրոնում տաճարն էր, բայց նրանք արհամարհում էին Աստծուն: Նրանք Աստծու երեսը փնտրելու, Նրա ոտքերի տակ նստելու և Նրանից սովորելու համար ժամանակ չունեին: Նույնը կատար-

վում է այսօր: Մարդիկ այնպես են տարվել Աստծու գործով, եկեղեցի կառուցելով, որ նրանց ժամանակ չի մնում Աստծու հետ մեկանալու համար: Մեզնից շատերը չեն կարողանում հանգիստ նստել և ուշադիր Աստծու Խոսք լսել, որովհետև մշտապես ինչ-որ բանով զբաղված են և գործերով ծանրաբեռնված: Սուրբ Գիրքն ասում է, որ Տերը պետք է լինի ամեն տեղ նախապատիվը: *«Եւ անհկա է մարմինին, այսինքն եկեղեցւոյն, գլուխը. որ սկիզբն է, մեռելներն անդրանիկը, որպէս զի ինք ըլլայ ամէն բանի մէջ նախապատիւ»* (Առդոս. 1:18):

Ղուկասի ավետարանի 14:16-24-ում Մատթ. 22:1-14-ում կարդում ենք մեծ ընթրիքի մասին: Հարսանիքի տերը բոլոր կանչվածներին հրավիրում է խնջույքի, սակայն հրավիրվածները մերժում են հրավերը՝ իրենց արդարացնելով: Նրանցից մեկն ասում է՝ ես արտ եմ գնել ու պետք է գնամ տեսնեմ: Միգուցե ուզում էր նաև տուն կառուցել, չէ՞ որ այդտեղ ոչ մի վատ բան չկա: Բայց հարցն այն է, որ մարդն իր ամբողջ ուշադրությունը կենտրոնացրել էր դրա վրա, և մա մերժեց Տիրոջ հրավերը: Մյուս հրավիրվածն ասաց, որ հինգ գույշ եզ է առել և պետք է փորձի: Այստեղ էլ ոչ մի մեղք չկա: Բայց ինչո՞ւմ է մեղքը: Աբրահամն ու Հակոբն էլ էին զբաղվում անասնապահությամբ և եկամուտ ստանում: Այստեղ ոչ մի մեղք չկա: Վերջին հրավիրյալն ասաց. *«Ես կին եմ առել»*: Աստվածաշունչն ասում է. *«Առաքինի կին գտնողը բարիք կը գտնէ, ու Տէրոջմէն շնորհք կը ստանայ»* (Առակ. 18-22): Այսպիսով՝ ամուսնությունը մույնպես մեղք չէ: Այսինքն՝ թեպետ արտ գնելը, եզ առ-

նելը, կին առնելը բարի է ու մեղք չէ, բայց եթե այդ բարի բանը քեզ համար դառնում է ավելի կարևոր, քան Աստծուն լսելը, ապա դա արդեն կլինի մեղք: Մեղքն այն է, որ այս մարդն ամուսնությունը Աստծու գործից վեր է դասում: Ես գիտեմ կանանց, որոնք ամուսնանալուց հետո առաջնայինը համարում են ընտանիքի հոգսերը, երեխաներին: Նրանք հաճախ բացակայում են պաշտամունքներից, բայց երեխաներին պարտադիր տանում են երաժշտական դպրոց, տարբեր ժամանցների և այլն: Դրա համար ժամանակ կա, բայց Աստծու տուն գնալու ժամանակ չկա: Թույլ տվեք ասել, որ եթե դուք հանում ձեր երեխաների հեռանում եք Աստծուց, ապա դուք կկորցնեք նրանց: Բերեմ օրինակ՝ Աստված Եզեկիայի կյանքը 15 տարով երկարացրեց, որպեսզի նա այն անցկացներ Աստծու հետ և վերակառուցեր Իսրայելը: Բայց Եզեկիան դրա փոխարեն սկսեց հարստություն դիզել: Այս ամենը տեսնում էր նրա որդի Մանասեն: Արդյունքում Մանասեն դարձավ Իսրայելի պատմության ամենաանաստված թագավորը: Թույլ տվեք ասել ևս մեկ կարևոր բան. դուք իրականում չեք սիրում Տեր Հիսուս Քրիստոսին, եթե ձեր անձնական շփումը Նրա հետ ամեն ինչից վեր չեք դասում: Ուրեմն այսուհետև գնահատե՛ք ձեր թանկարժեք ժամանակը և անձնական շփում ունեցե՛ք Հիսուսի հետ: Հակառակ դեպքում ձեր կյանքում սովորական կդառնա մշտապես զբաղված լինելը և կկատարվի հետևյալ խոսքը. «Միթե կոյսը իր զարդերը, կամ հարսը իր գոտին կը մոռնա՞». Բայց իմ ժողովուրդս անթիւ օրեր գիս մոռցաւ» (Երեմ. 2:32):

Մատթ. 25:1-13-ում Հիսուսը մեզ

պատմում է տասը կույսերի մասին: Մենք գիտենք, որ տասից միայն հինգը յուր ունեին և նրանք էլ կարողացան հարսանիքին մասնակցել: Հիմար կույսերի երկինք չմտնելու պատճառի մասին խոսելիս մենք կենտրոնանում ենք շատ անգամ յուրի վրա՝ բաց թողնելով ամենակարևոր հանգամանքը: Մենք տեսնում ենք, որ հինգ հիմար կույսերը գնացին յուրի հետևից և վերադարձան: Նրանք դուռը թակում էին ու ասում. «Տե՛ր, Տե՛ր, բա՛ց մեզի»: Բայց ի՞նչ պատասխանեց նրանց փեսան: Նա չհարցրեց, թե ո՞ր էիք գնացել, ինչո՞ւ էիք բացակայում: Նա չլշտամբեց նրանց քիչ յուր ունենալու համար և նույնիսկ չասաց՝ ինչո՞ւ եք ուշացել: Նա շատ պարզ ասաց. «ճըշմարիտ կ'ըսեմ ձեզի. Ես ձեզ չեմ ճանչնար»: Հիմար կույսերի դուրս մնալու գլխավոր պատճառը ոչ թե յուր չունենալն է, այլ այն, որ նրանց համար փեսային դիմավորելը առաջնային չէր, ու այդ էր պատճառը, որ նրանք յուր չունեին: Այսինքն՝ գլխավոր մեղքը ոչ թե յուր չունենալն էր, այլ յուր չունենալու պատճառը: Մի քարոզիչ ասել է՝ գլխավորն այն է, որ գլխավորը լինի գլխավոր: Եվ սա է այս առակի կարևոր հատվածը:

Իհարկե, Հիսուսը մեզ բոլորիս ճանաչում է, չե՞ որ Նա ամեն բան գիտի: Հիսուսը մեզ չի ճանաչի այն ժամանակ, երբ մենք լուրջ չվերաբերվենք Իրեն, թույլ չտանք, որ Ինքը լինի մեր կյանքում առաջինը: Եթե մեր ձգտումները, մեր գլխավոր նպատակը Նա չէ, մենք չենք կարող Նրա հարսը լինել: Արդյո՞ք դուք մեկանում եք Հիսուսի հետ ձեր առանձին սենյակում, արդյո՞ք աշխատանքի գնալիս գրուցում եք Նրա հետ: Երբ գա վերջին օրը, արդյոք

Յուլիա 2014թ. ՇՆԴ (25)

Հիսուսը կճանաչի՞ ձեզ: Ով չի վերցրել իր խաչը ու չի գնում Քրիստոսի հետևից, նա չի կարող դառնալ Նրա աշակերտը: Ես դիմում եմ ձեզ սիրով: Ձեզմից շատերն այս քարոզը կարողավ կհասկանան, որ իրենք չեն կարող մտնել երկինք, եթե ամեն բանից առաջ չեն փնտրում երկմքի թագավորությունն ու Նրա արդարությունը, այսինքն՝ իրենց գլխավոր նպատակը

Տիրոջը լիովին նվիրվելը չէ: Ես խնդրում եմ, որ դուք այսօրվանից որոշում կայացնեք, որ Աստված լինի ձեր կյանքում առաջինը, և ասեք հետևյալ խոսքերը. «Աստված իմ, հենց այս րոպեից խոստանում եմ, որ Դու կլինես իմ կյանքում առաջինը»: ԱՄԵՆ:

Դավիդ Վիկերսոն
ԱՄՆ

Լանրաճանաչ անգլիացի փիլիսոփա Լոկն այցելեց կանցլեր կոմս Շեֆսերին: Նրանք ընկերներ էին: Այցի ժամանակ կանցլերն իր բարեկամների հետ նստած էր խաղասեղանի շուրջ: Լոկը տեղավորվեց մի անկյունում, գրպանից հանեց նշումների տետրը, որը մշտապես իր հետ էր, և սկսեց ինչ-որ բան գրել: Որոշ ժամանակ անց կոմսը հարցրեց Լոկին. «Ի՞նչ եք գուրք գրում»:

Լոկը պատասխանեց. «Գտնվելով մեր օրերի մեծանուն մարդկանց շրջապատում՝ ես փորձում եմ նրանց հետ շփումից վերցնել ամենալավը, այդ պատճառով էլ գրի եմ առնում նրանց բոլոր խոսքերը: Ես նաև ձերն եմ գրի առել: Կարող եք լսել...»:

Լոկն սկսեց կարդալ, սակայն բոլոր ներկաներն այնպես ամոթահար եղան, որ խնդրեցին դադարեցնել ընթերցանությունը և ոչնչացնել գրառումները:

Սիրելի՛ ընթերցող, եկ չմոռանանք, որ գոյություն ունի «երկնային ձայնագրիչ», որը ձայնագրում է մեր ոչ միայն խոսքերը, այլ նաև մտքերը:

Պալատական մի տիկին, որը մուտք ուներ թագավոր Ֆրիդրիխ Մեծի մոտ, մի օր բողոքեց իր ամուսնուց.

- Ձերդ մեծափառություն, իմ ամուսինը շատ վատ է վերաբերվում ինձ:
- Դա իմ գործը չէ,- պատասխանեց թագավորը:
- Այո, բայց նա նաև Ձեզ է վատաբանում,- շարունակեց վիրավորված կինը:
- Դա արդեն Ձեր գործը չէ,- հանգիստ պատասխանեց թագավորը:
- Ձերդ մեծափառություն, բայց չէ՞ որ նա դրանով կվնասի իրեն և իր սեփական կարիերային,- չէր հանգստանում կինը:
- Իսկ դա արդեն իր անձնական գործն է,- ասաց Ֆրիդրիխը, և դրանով էլ վրույցն ավարտվեց:

ԱՄԲԱՐԻՇՏԻ ՎԻՃԱԿՆ ՈՒ ՎԱՆՃԱՆՆԸ

Խիստ ամբարիշտ մի ըլլար ու յիմար մի ըլլար. ինչո՞ւ համար ատենդ չեկած մեռնիս (Ժող 7:17):

Աստուած ամբարտաւաններուն հակառակ կը կենայ, բայց խոնարհներուն շնորհք կու տայ (Հակ.4:6):

Հերովդես թագավորը մեր թվարկության 37-44թթ. Հակորոսին սրով սպանցեց ու Պետրոսին բանտարկեց: Նա այնքան էր հպարտացել, որ իրեն Աստծու տեղ էր դնում, և այդ էր պատճառը, որ Աստծու հրեշտակը նրան հարվածեց, և նա մահացավ. «Եւ որոշուած օր մը Հերովդէս թագաւորական հանդերձը հագած և ատեանը նստած՝ անոնց ատենաբանութիւն կ'ընէր: Ժողովուրդն ալ կ'աղաղակէր թէ Ատիկա Աստուծոյ ձայն է՝ ու ոչ թէ մարդու: Եւ իսկոյն Տէրոջը հրեշտակը զանկիա զարկաւ, Աստուծոյ փառք չտալուն համար. և որդնալից ըլլալով մեռավ: Եւ Աստուծոյ խօսքը կ'աճէր ու կը շատնար» (Գործք 12:21-24):

Հայտնի երգիչ Ջոն Լենոնն իր հանրաճանաչության գագաթնակետում (1966), ամերիկյան առաջադարձ ամսագրին հարցազրույց փալիս, ասաց. «Քրիստոնեությունը շուտով կվերջանա, այն պարզապես կանհետանա, ես նույնիսկ չեմ ուզում այդ մասին վիճել: Ես պարզապես համոզված եմ այդ բանում: Հիսուսը լավն էր, բայց նրա գաղափարները չափազանց պարզ էին: Այսօր մենք ավելի հայտնի ենք, բան նա»:

Այն բանից հետո, երբ Լենոնը հայտարարեց, որ «Բիթլզը» ավելի հայտնի է, քան Հիսուս Քրիստոսը, ողբերգական ձևով վախճանվեց: Մի մոլագար վեց անգամ առճակար կրակեց նրա վրա: Հարկանշական է, որ սպանողն այդ արեց, որպեսզի ինքն էլ դառնա հանրաճանաչ՝ որպես հայտնի երգչին սպանող:

Բրազիլիայի նախագահ Տանկրեդո Նեւեսն իր նախագահական ընտրարշավի ժամանակ ասաց. «Եթե ես իմ կուսակցության օգտին հավաքեմ 500.000 ձայն, նույնիսկ ինքը՝ Աստված, չի կարողանա ինձ հեռացնել նախագահի պաշտոնից»: Խնարկե, նա հավաքեց այդ ձայները, բայց նախագահ դառնալուց մեկ օր անոջ անսպասելիորեն հիվանդացավ եւ հանկարծամահ եղավ»:

«Տիտանիկի» շինարարական աշխատանքներն ավարտվելուց հետո լրագրողները նավի ինժեներին հարցրին, թե որքանով է անվտանգ նրա հրաշք նավը: Նա հեզմանքով պատասխանեց. «Հիմա նույնիսկ Աստված էլ չի կարող խորտակել այն»: Արդյունքում՝ արդեն բոլորս գիտենք, թե ինչ տեղի ունեցավ «անխորտակելի» «Տիտանիկի» հետ:

Թուֆա, 2011թ., № 7 (25)

2005թ. բրազիլական Կամպինաս բաղաբաժնի խումբ հարբած ընկերներ, զվարճանքը շարունակելու համար, գնացին Կոնկիս վերցնելու իրենց ընկերություն: Աղջկա մայրը, որը հավաքացյալ էր, անհանգստացած էր աղջկա ճակատագրով ու չէր ուզում, որ նա գնա: Սակայն վերջինիս պնդումներին զիջելով՝ ասաց. «Աղջիկս, գնա՛, Աստված քեզ հեղ, եւ թող նա քեզ պահպանի»: Աղջկին ամբարտաճանորեն պատասխանեց. «Մեր ավերմեքենայում այլեւս տեղ չկա նրա համար, բացի բեռնախցիկից, եթե, իհարկե, նա այնտեղ կպեղավորվի...»: Մի քանի ժամ անց մորը հայտնեցին, որ այդ ավերմեքենան ենթարկվել է սարսափելի ավերումների, եւ բոլոր ուղևորները մահացել են: Ավերմեքենան անձանաչելիորեն ջախջախվել էր, բայց, ի զարմանա ոստիկանների, մեքենայի բեռնախուցը բոլորովին անվնաս էր մնացել, ինչը հակասում է առողջ դատողությանը: Ինչքան եղավ նրանց զարմանքը, երբ հանգիստ բացելով բեռնախուցը՝ այնտեղ հայտնաբերեցին մեկ արկղ հավիկիթ, որից ոչ մի հատիկ ոչ կորուցել էր, ոչ էլ ճաքել:

Ներկայացրեց Արմիկ
Ֆարմապարյանը

Պատմում են մի չափապանց կարճատես մարդու մասին, որն իրեն շատ ընդունակ արվեստագետ էր համարում և դրանով շատ էր հպարտանում: Մի անգամ նա այցելում է իր ընկերներին պատկանող պատկերասրահն ու անմիջապես մեծ ինքնավստահությամբ սկսում քննարկել նկարները: Կանգնելով, ինչպես ինքն է կարծում, մի նկարի դիմաց՝ քննադատն անմիջապես գործի է անցնում: Ի դժբախտություն իրեն, նա այդ օրը տանն էր մոռացել իր ակնոցը, առանց որի լավ չէր տեսնում:

- Շրջանակը համապատասխան չէ այս նկարին: Պատկերված կերպարը գեղեցիկ չէ և շատ թափափված է հագնված: Բացի դրանից, նա ուղղակի անձոռնի է, և նկարչի կողմից մեծ սխալ է եղել նկարի համար այսպիսի մարդու ընտրելը:

Քննադատը կշարունակեր իր քննարկումը, եթե նրան չմոտենար կինը և չշշնջար.

- Դու կանգնած ես հայելու դիմաց:

Ինչպիսի՞ դաս:

Մեր սեփական դիմագծերը, սխալները, սայթաքումները, որոնք սովորաբար մենք չենք տեսնում, մեզ թվում են ավելի նկատելի և ահավոր, երբ դրանք տեսնում ենք ուրիշների մոտ: Սակայն, երբ այդ սխալներն ի հայտ են գալիս մեզ մոտ, մենք կարծես դառնում ենք կույր:

Դավիթը դաժանորեն դատեց ինքն իրեն և նույնիսկ ինքն իր համար մահվան դատավճիռ կայացրեց՝ չգիտակցելով և չհասկանալով, որ Նաքան մարգարեի կողմից ասված առակը վերաբերում էր ոչ թե ինչ-որ մեկին, այլ հենց իրեն (Բ Թաճավորաց 12:1-10):

Եվ, չնայած այս ամենին, որոշիչ նշանակություն ունի ոչ թե այն, թե ինչ ենք մեր մասին մտածում մենք, այլ այն, թե ինչ է մեր մասին մտածում Աստված:

ԶԳՈՒՇԱՅԵ՛Ք ՍԱՏԱՆԱՅԻ ԾԱՌԱՆԵՐԻՑ

Միրելիներ, **Ա Տիմ.4:1**-ում Պողոս առաքյալն զգուշացնում է մեզ, որ «...վերջին ատենները մեկ քանիները հաւատքէն պիտի ապստամբին, և մոլորեցուցիչ ոգիներու ու դէներու ուսմութներու ուշադրութիւն պիտի տան»: Այսօր բոլորս համոզված ենք, որ ապրում ենք վերջին ժամանակներում: Մեր աչքերի առջև օրեցօր աճում են անօրինությունն ու մեղքը: Ազատորեն ու հրապարակաւ, նույնիսկ հեռուստատեսութեամբ քարոզվում են դէների ուսմութներն ու սատանայի տարբեր տեսակի մոլորությունները՝ գուշակություն, բախտ նայել, մոմ բափել և այլն: Ժողովուրդը, չհասկանալով ու խաբվելով, գնում է գուշակների ու բախտ նայողների մոտ:

Քրիստոնյան մի աղջկա փորձում էր բացատրել, որ Հիսուս Քրիստոսը կարող է ամեն բան փոխել: Աղջիկը կոպտորեն ընդհատեց՝ ասելով, որ ինքը դրան չի հավատում. ինքը ծնվել է Լիբրա (Կշիռ) նշանի տակ, և դա սահմանել է իր ճակատագիրը:

Շատ մարդիկ կան, որ այս աղջկա պէս հավատում են, թէ իրենց վարքը, բնավորությունը և ճակատագիրը համաստեղության նշաններով են կանխորոշված, այսինքն՝ իրենց ծննդյան ամսով ու օրով: Ի՞նչ կարելի է ասել այդպիսի տեսության մասին:

Նախ և առաջ՝ աստղագուշակությունը մոգության խմբին է պատկանում և արգելված է Աստծու Խոսքով: **Դեռ Հին Ուխտում, Բ Օրինաց 18:10-13**-ում կարդում ենք. «Ձեր մէջ չգրտնուի այնպիսի մարդ մը, որ իր տղան կամ աղջիկը կրակէ անցնէ կամ քաղդ նայի կամ գուշակութիւն կամ հնայու-

թիւն և կամ դիւթութիւն ընէ. նաև կախարդ կամ վիտիկ կամ նշանագէտ կամ մեռելահմայ չըրտնուի: Վասն զի ով որ այս բաները կ'ընէ, Տէրոջը առջև գարշելի է. ու այս գարշելի բաներուն համար քու Աստուածդ քու առջեւէդ կը հալածէ զանոնք»: Իսկ **Ղևտ. 20:27**-ում կարդում ենք. «Վիտիկ կամ հմայող եղողը, թէ այր ըլլայ և թէ կին, անշուշտ պիտի մեռցուի. քարերով քարկոծեն զանոնք. անոնց արիւնը իրենց վրայ ըլլա»:

Գուշակությունը զգվելի մեղք է Աստծու առջև, եթե գուշակները չապաշխարեն, նրանց վերջնական տեղը կլինի կրակե լիճը: Դիմում ենք բոլոր գուշակներին ու սատանայի գործով զբաղվողներին. ապաշխարեցե՛ք ու Ավետարանին հավատացե՛ք, Աստված չի ուզում ձեզնից և ոչ մեկի կորուստը, այլ, ինչպէս գրված է **Բ Թագ. 14:14**-ում. «...միջոցներ կը հնարէ, որպէս զի արքայուսձը իրմէ արքու-

Թիմ. 2018թ., ՄԿ 7 (25)

րուած չմնայ»։ Այո՛, Աստված ուզում է, որ փրկվեն բոլոր մարդիկ, նաև սատանայի գործով զբաղվողները։ Քրիստոսն Իր անձը ամեն մեկի համար փրկանք է տվել (*Ս Տիմ. 2:4-6*)։

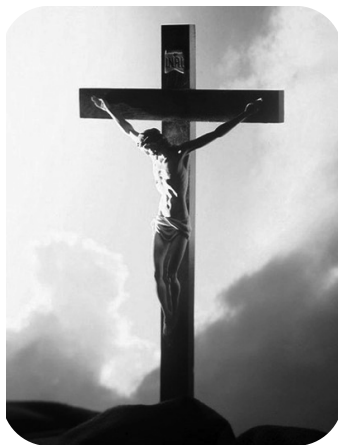
Երկրորդ՝ կանխագուշակումները հակասական են. նույն աստղի տակ ծնված երկվորյակները հաճախ բոլորովին տարբեր կյանք ու քնավորություններ են ունենում, ինչպես, օրինակ, Հակոբն ու Եսայվը։ Եվ վերջապես, եթե մարդն աստղերի ազդեցությանը ենթակա լիներ, նա պասիվ արարած կլիներ՝ առանց որոշում կայացնելու ունակության։ Նա կուրորեն դեպի իր ճակատագիրը կշարժվեր։ Աստծու Խոսքն ասում է, որ մարդու ապագան, օրհնությունն ու անեծքը ոչ թե կախված է նրանից, թե որ աստղի տակ է նա ծնվել, այլ՝ թե ինչ ճանապարհ է ընտրում՝ Աստծու Խոսքին հնազանդվելով¹, թե՞ հակառակության ու մեղքի։

Որ աստղի տակ էլ ծնված լինես, նույնիսկ մինչև երկրի ծայրը վոնդված էլ լինես, եթե դու Աստծուն դառնաս ու հնազանդվես, Աստծու օրհնությունը կհասնի քեզ ու կփոխի քո կյանքը։ Ուրեմն, «...փնտրեցէք զանիկա որ Բազմաստեղը ու Հայկը շինեց...» (*Ամուս 5:8*), ու կարող է մեկ ակնթարթում մահվան ստվերը առավոտյան լուսի փոխել ու ցերեկը գիշերվա պես մթնեցնել։ Այսինքն՝ մարդու ապագան որոշվում է ոչ թե նրանով, թե որ աստղի տակ է նա ծնվել, այլ՝ ի՞նչ ճանապարհ է ընտրել՝ Աստծո՞ւ, թե՞ մեղքի։ **Եզեկիել 18:21-25**-ում կարդում ենք, որ եթե ամբարիշտը դարձի գա ու արդարություն անի, նա անշուշտ պիտի ապրի՝ որ աստղի տակ էլ որ ծնված լինի, իսկ եթե արդարը արդարություն

նից դառնա ու ամբարիշտի պես անօրինություն անի, պիտի մեռնի՝ որ աստղի տակ էլ ծնված լինի։ Այսպիսով, մարդու ապագան ու նրա վերջնական վիճակը որոշում են ոչ թե աստղերը, այլ այդ աստղերն Ստեղծողի Խոսքի նկատմամբ ունեցած վերաբերմունքը՝ Աստծու Խոսքին հնազանդվելը կամ այն մերժելը։

Աստղագուշակությունն ու քրիստոնեական հավատքը անհամատեղելի են։ Քրիստոնեությունը կյանքի ու մահվան մասին է։ Մենք կենդանի Աստծու և կենդանի Քրիստոսի հետ գործ ունենք։ Ով որ հակված է աստղագուշակությանը վստահելուն, պետք է որոշի՝ իր կյանքը կապանքի մե՞ջ դնել, թե՞ Աստծու հետ լինել և վայելել Նրա շնորհած օրհնություններն ու գործությունը։

Մի՛ գնացեք ամեն տեսակի գուշակների, մոմ թափողների, բախտ նայողների ու սատանայի այլ ծառաների մոտ։ Հավատացե՛ք Գողգոթայում Իր սուրբ արյունը ձեզ համար թափած Քրիստոսին ու Նրա Խոսքին։ Ամեն։

ՎԻԿՏՈՐ ՉԱՄՄԻՏ.

հանդերձյալ կյանքի դարապաշտպանը

*Դարապաշտպանն ապացուցում է՝ մահից հետո
կյանք գոյություն ունի*

Երկրի վրա չկա ավելի կարևոր հարց, քան գիտելիքներն այն մասին, թե ինչ կկատարվի մեզ հետ մարմնավոր մահից հետո: Անկասկած, գոյություն ունեն հաստատուն փաստեր, որոնք վկայում են հոգուտ այն բանի, որ մահից հետո կյանք կա: Ավստրալիացի դարապաշտպան Վիկտոր Չամմիտն այդ հետազոտություններին նվիրել է իր կյանքի շատ տարիներ և իր գրքում գիտականորեն ապացուցում է, որ մահից հետո կյանք իսկապես գոյություն ունի: Իր հետազոտությունների արդյունքները Վիկտոր Չամմիտն ուղարկել է անդրդվելի քննադատների և առաջարկել է նրանց ստուգել ու հերքել դրանք, եթե կարողանան: Առավել ևս, իր ինտերնետային կայքում՝ www.victorzammit.com, Չամմիտը տեղեկացրել է այն մասին, որ իր հովանավորները մեկ միլիոն դոլար կվճարեն յուրաքանչյուրին, ով կկարողանա իր ներկայացրած ապացույցներում ցույց տալ անճշտություն: Մինչև այժմ ոչ մի քննադատ չի կարողացել վիճարկել Չամմիտի գրքում ներկայացված փաստերը, և մեկ միլիոն դոլարը առաջվա պես ոչ ոքի չի հասել:

Իսկ Վիկտոր Չամմիտը հաստատում է. «Ամենահիմնալի հայտնագործությունը, որը մենք կարող ենք անել այն աշխարհից մեզ փոխանցվող տեղեկությունների վրա հիմնվելով՝ այն է, որ սերը շարունակվում է մարմնավոր մահից հետո: Այո, այս աշխարհը թողնելուց հետո մենք կհանդիպենք նրանց, ում սիրում ենք: Դա ոչ թե ցանկալին իրականության տեղ ընդունել է, այլ գիտական փաստ»:

Այդ գիրքը հույս է ներշնչում:

Կարդացե՛ք Աստվածաշունչ, ապաշխարե՛ք, Հիսուս Քրիստոսին հավատքով ընդունե՛ք որպես ձեր Աստված ու Փրկիչ, և կունենաք հոգու փրկություն:

Թաթև, 2014թ., № 7 (25)

Ի՞ՆՉ Է ԼՍՎՈՒՄ ԵՐԿՆՔՈՒՄ

Մի գյուղի եկեղեցուն ծառայող քահանան շատ էր աղոթում այդ գյուղի ժողովրդի և նրանց մեղքերի թողության համար: Նրա համար շատ զարմանալի էր, որ մարդիկ գալիս են եկեղեցի, աղոթում են Աստծուն, սակայն նրանց կյանքից մեղքը չի հեռանում: Նա մտածում էր. «Աստված իմ, մի՞թե Դու անուշաղիք ես մեր աղոթքների նկատմամբ: Չէ՞ որ մարդիկ մշտապես աղոթում են, որպեսզի ապրեն խաղաղության և ապաշխարության մեջ, սակայն ոչ մի կերպ չեն կարողանում: Մի՞թե աղոթքը իզուր է»:

Մի անգամ այս մտքերով նա քնեց: Եվ նա տեսավ, թե ինչպես հրեշտակը, իրեն առնելով թևերի մեջ, բարձրացրեց երկրից շատ բարձր: Ինչքան նրանք բարձրանում էին վեր, այնքան ավելի ցածր էին լսվում երկրի վրայի ձայները: Այլևս չէին լսվում մարդկային ձայները, լռել էին երգերը, բղավոցները, այս ունայն կյանքի ողջ աղմուկը: Միայն հաճախ ինչ-որ տեղից նրանց էին հասնում նուրբ ու անուշ ձայներ:

- Ի՞նչ է սա, - հարցրեց քահանան:

- Սա սուրբ աղոթքներն են, միայն դրանք են այստեղ լսվում, - պատասխանեց հրեշտակը:

- Բայց ինչո՞ւ են դրանք այսքան թույլ լսվում, ինչո՞ւ են այդ ձայներն այդքան քիչ: Չէ՞ որ այս ժամին ամբողջ Աստծու ժողովուրդը հավաքված է եկեղեցիներում և աղոթում է:

Հրեշտակը մայեց քահանային.

նրա դեմքը վշտով լի էր:

- Ուզու՞մ ես իմանալ: Նայի՛ր:

Հեռու ներքևում երևում էր շատ գեղեցիկ մի շենք, որի վրա մեծ-մեծ տառերով գրված էր «Աստծու եկեղեցի»:

Մի հրաշալի ուժով քացվեցին շեն-

քի կամարները, և քահանան տեսավ այն ամենը, ինչ կատարվում էր ներսում: Շենքում շատ ժողովուրդ կար, մի փոքր բարձրության վրա կանգնած էր երգչախումբը, բեմի ետևում կանգնած էր քահանան: Սակայն թե իրականում ի՞նչ էր կատարվում՝ հնարավոր չէր ասել, քանի որ ոչ մի ձայն չէր լսվում:

Երևում էր, թե ինչպես քահանան ինչ-որ բան էր ասում, շարժվում էին նրա շուրթերը, ժամանակ առ ժամանակ թափահարում էր ձեռքերը, սակայն նրա խոսքերը երկինք չէին հասնում: Երևում էր, թե ինչպես է խմբավարը բաժանում նոտաները, և երգչախումբը պատրաստվում է երգելու: Այդ պահին քահանան մտածեց, որ զոհն երգչախմբի ձայնը հաստատ կլսվի: Խմբավարը երգելու նշան արեց,

սակայն Երկնքում առաջվա պես քար լռությամբ էր: Այդ ամենին մայելը տարօրինակ էր. խմբավարը շարժում էր ձեռքերը, տմբտմբացնում էր ոտքով, երգչախումբը երգելուց կարմրել էր, բոլորի բերանները բացված էին, սակայն երգն այդպես էլ չէր լսվում: «Այս ի՞նչ է կատարվում», - մտածեց քահանան և հայացքն ուղղեց մարդկանց վրա: Նրանք շատ-շատ էին՝ կանայք ու տղամարդիկ, ծերեր ու երեխաներ, հարուստներ և աղքատներ: Երգչախումբն ավարտեց երգը, և մարդիկ կանգնեցին աղոթքի: Նրանք ինչ-որ բան էին շնջում, սակայն ոչինչ չէր լսվում: Կարծես ամբողջ եկեղեցին համր լիներ:

- Ինչո՞ւ է այսպես, - հարցրեց քահանան:

- Իջնենք ներքև, և դու ամեն ինչ կհասկանաս, - պատասխանեց հրեշտակը:

Նրանք անտեսանելիորեն և շատ դանդաղ իջան ցած:

Գեղեցիկ հագնված մի կին կանգնել էր առջևում, և թվում էր, թե ամբողջ սրտով աղոթում է: Հրեշտակը մոտեցավ և ձեռքով շատ զգուշորեն հպվեց նրան: Այդ պահին քահանան տեսավ նրա սիրտը և լսեց նրա մտքերը: Նա մտածում էր. «Ա՛խ, իմ այդ հիմար հարևանուհին մորից մոր վերնաշապիկ է հագել: Ամուսինը հարբեցող է, երեխաները փողոցային, իսկ ինքը՝ պճնամոլ և ցուցամոլ»:

Քիչ հեռու կանգնած էր թանկարժեք կոստյումով մի տղամարդ և մտահոգ մայում էր շուրջը: Հրեշտակը հպվեց նրա կրծքին, և քահանայի առջև անմիջապես բացվեցին նրա թաքուն մտքերը. «Ինչպիսի՜ անախորժություն: Գինն ընկել է: Այդպիսի ապրանք

այլևս չեն կարող գնել: Երևի մի 1000 դոլար կորցրի, միգուցե և 1500»:

Նրա ետևում կանգնած էր երիտասարդ մի տղա: Նա համարյա չէր աղոթում և անընդհատ մայում էր դեպի ձախ, որտեղ կանգնած էին աղջիկները: Հրեշտակը հպվեց տղային, և քահանան կարողացավ նրա միտքը. «Շատ գեղեցիկ է Կատյուշան: Մարդ այդպիսի կին ունենար: Հետաքրքիր է, կամուսնանա՞ ինձ հետ, թե՞ ոչ»:

Շատ-շատերին էր մոտենում հրեշտակը, և բոլորի մտքերն էլ դատարկ և ունայն էին: Նրանք բոլորը կանգնած էին Աստծու առաջ, սակայն Աստծու մասին չէին մտածում: Միայն ցույց էին տալիս, թե աղոթում են:

- Այժմ դու հասկացա՞ր. այսպիսի աղոթքները երկինք չեն բարձրանում, - ասաց հրեշտակը:

Հենց այդ պահին լսվեց մանկական մի ձայն.

- Աստվա՛ծ իմ: Դու բարի ու ողորմած ես: Փրկի՛ր ու ողորմի՛ր իմ մայրիկին:

Անկյունում, ծնկած, պատին էր հենվել մի փոքրիկ տղա: Նրա աչքերում փայլում էին արցունքները: Նա աղոթում էր իր հիվանդ մոր համար:

Հրեշտակը հպվեց նրա կրծքին, և քահանան տեսավ նրա մանկական սիրտը. այն լցված էր վշտով և սիրով:

- Ահա այսպիսի աղոթքներն են լսվում երկնքում, - ավարտեց հրեշտակը:

Թովմա, 2011թ., ՕՄԴ (25)

ՏԵՐԸ ԲԺՇԿԵՑ ԻՄ ՀԻՎԱՆԴ ՍԻՐՏԸ (ՎԿՅՈՒՆ-ԲՅՈՒՆ)

Աղջիկս 1983 թ. 20 տարեկան հասակում մահացավ: Նրա մահից հետո ծանր սրբես էի տանում, չէի մխիթարվում ոչ մի մարդկային խոսքով, միայն մեռելս էի ուզում: Շատ ծանր հիվանդացա: Մի գիշերվա մեջ վեց անգամ շտապ օգնություն կանչեցին և ինձ տեղափոխեցին հիվանդանոց: Մեկ ամիս պառկելուց հետո դուրս գրվեցի առանց բուժվելու և առանց մխիթարվելու: Դրանից հետո տառապել եմ չորս տեսակի հիվանդություններից, դրան գումարած՝ ծանր վիշտը ինձ ավելի էր տանջում: 1988 թ. ինձ նորից պառկեցրին հիվանդանոց: Երեք տարի, ընդմիջումներով, պառկել եմ և նորից նույն հիվանդություններով դուրս եմ գրվել:

1990 թվականն էր: Իմ հարևան Գյուլնարա քույրիկը միշտ Աստծու Խոսք էր վկայում, և ես լսում էի: Ասացի. «Գյուլնարա ջան, երանի՜քեզ, որ այդքան բան գիտես Աստծու մասին»: Պատասխանը եղավ. «Դու էլ արի, Աստված քեզ էլ կսովորեցնի»: Այդ ամռանը նրա հետ գնացի «Փարոս»՝ Աստծու Խոսք լսելու: Դա իմ առաջին քայլն էր: Այդ օրը ես մխիթարվեցի 224 համարի երգով:

1991 թ. ամռանն էլ անհամբեր սպասում էի կիրակնօրյա պաշտամունքին: Շաբաթ գիշերը շատ վատացա: Ինձ օգնություն էին ցույց տալիս, բայց ոչինչ չէր օգնում: Ես

խնդրում էի Հիսուսին. «Օգնի՛ր ինձ, Տե՛ր, որ չբացակայեմ պաշտամունքից»: Առավոտյան մի կերպ հագնվեցի, որ գնամ պաշտամունքի, բայց տնեցիները չէին թողնում: Ասում էին՝ եթե գնաս, կվատանաս: Բայց ես ասացի՝ ոչ, որ գնամ՝ կվավանամ: Եվ ես Սեղա քույրիկիս թևը մտա, մի կերպ գնացի՜նք կանգառ ու 5 համարի տրամվայը նստեցի՜նք: Վերջին կանգառում իջնելիս ուշաթափվեցի: Ինձ ուշքի բերեցին և տուն էին ուղարկում, բայց ես ձեռքով ցույց տվեցի «Փարոսը», որտեղ հավաքվում էին հավատացյալները: Զույրիկները ձեռքերիցս բռնած ինձ տարան «Փարոս»: Այնտեղ երկու ժամ ես աղոթում էի նստած: Վերջին աղոթքը բժշկության համար էր: Պետք է աղոթեիր Գևորգ եղբայրը: Ես մի կերպ ծառից բռնեցի, կանգնեցի ու լացով աղոթեցի. «Հիսու՛ս ջան, ես հավատքով և մեծ հույսով եկել եմ ուրբերիդ առջև, որպեսզի այստեղից բժշկված գնամ: Ինձ այս հիվանդ սրտով բերել ես և այս հիվանդ սրտով տո՞ւ՞ն ես ուղարկում»: Այդ պահին մի ձեռք կարծես հիվանդ սիրտս պոկեց և փոխարենը նոր սիրտ դրեց: Ես բժշկվեցի և ուրախությունից թռչկոտում ու փառք էի տալիս Աստծուն: Իմ սրտից դուրս էին գալիս «փա՛ռք, բժշկվեցի, փա՛ռք, բժշկվեցի» խոսքերը: Այսպիսով, թևերիցս բռնած տարան «Փարոս», վազելով և փառք

Յուլիա, 2011թ., № 7 (25)

տալով տուն գնացի: Երկու ամիս հետո գնացի ստուգման: Սիրտս նկարեցին: Բժիշկը շատ զարմացավ. «Տիկին, դուք ունեցել եք սրտի հետին պատի ճեղքվածք, բայց հիմա ձեր սրտին անգամ բիծ չկա»: Ես փառք տվեցի իմ Տիրոջը՝ Հիսուս Քրիստոսին, որ թեև երեք տարի ոչ մի բժիշկ չկարողացավ

սիրտս բուժել, բայց իմ Աստվածը մեկ վայրկյանում բուժեց: Եվ այդտեղից էլ փառք տալով տուն գնացի ու քսան տարի է՝ այդ բուժված սրտով ապրում եմ և ոչ մի գանգատ չունեմ: Փառք Նրա մեծ անվանը: Ամեն:

Սոֆիկ քոյր
Կոտայքի մարզ, գյուղ Արզնի

Աստված մեզ մեծ պարգև տվեց

(Վեյո-Բյուռն)

Ամուսնացել եմ 2006 թվականի սեպտեմբերի 30-ին: Ամուսնությունից յոթ ամիս անց սկսեցինք անհանգստանալ, թե ինչու չեմ հղիանում, և այդպիսով սկսվեցին մեր այցելությունները տարբեր բժիկների: Չորսուկես տարի շարունակ ամեն տեսակի բուժումներ արեցինք: Մեծ գումարներ ծախսելով՝ սպասում էինք արդյունքի, բայց ոչ մի արդյունք չկար:

Ինձ բուժող բժիշկն ասում էր՝ մենք մեր գործն արել ենք, գնացեք, հույսներդ դրեք Աստծու վրա: Երեք ամիս հետո նա ընդհատեց բուժումը: Այդ ընթացքում ամուսինս բժշկի գնալուց կտրուկ հրաժարվեց:

2011 թվականի ապրիլի 23-ին, Բանգլադեշում անցկացվող բժշկության հերթական պաշտամունքի ժամանակ, աղոթքի ընթացքում մի պահ զգացի, որ ինչ-որ մեկը երկու անգամ դիպավ իմ ուսին: Աչքերս բացեցի,

բայց ոչ ոքի չտեսա, շարունակեցի աղոթել: Աղոթքի ընթացքում որովայնիս մեջ սուր ցավ զգացի, և հենց այդ պահին Տերն ինձ բժշկեց:

Մի քանի օր անց Տերն ինձ մի միտք տվեց, որ իմ որովայնի պտուղի համար աղոթեմ: Աղոթքից հետո զանգահարեցի բժշկին: Նա այդ երեք ամսվա ընթացքում քաղաքում չէր եղել, միայն իմ զանգելու օրն էր քաղաք վերադարձել:

Բժիշկն ինձ կանչեց հետազոտության: Հետազոտելուց հետո ասաց, որ ինձ հետ հրաշք է կատարվել, ու ես արդեն հիմա շաբաթական հղի եմ: Ես այդ պահին համոզվեցի, որ ապրիլի 23-ի պաշտամունքի ժամանակ Տերն ինձ բժշկել է:

Աստված մեզ մեծ պարգև տվեց: Փառք Աստծուն: Ամեն:

Ամալյա Թովմասյան
ք. Մասիս

Թուրք., 2014թ., № 7 (25)

ՀԻՇԻՐ՝ ՄԵՌՆՈՒՄ ԵՍ ԲՊՐԵԼՈՒ ՀԼՄԿՐ

1

Այս խոսքս հիշիր, հիշիր միալար,
Որ դու մեռնում ես... ապրելու համար:
Հիշիր՝ ով էիր դու այս աշխարհում,
Հիշիր՝ հին մարդը քեզ ուր էր տանում,
Հիշիր՝ որ խաչն էիր հանում Հիսուսին,
Մահվան սև լուծն էր դրված քո ուսին,
Որ սուր կայինն էր ոտքիդ մոտ դրված,
Որ փուչ մեկն էիր՝ հիմքդ խարխված,
Եվ բավական էր մի փոքր հարված,
Որ դու լինեիր դժոխքի գրկում,
Սղավնին թողած՝ օջն էիր գրկում:
Այսպես էիր ապրում, մեղքով անհամար
Եվ այս ամենը... մեռնելու համար:

2

Բայց եղավ մեկ օր, որ լույս ստացար,
Տիրոջից շնորհք ու հույս ստացար,
Լուսավորվելով՝ քեզ ճանաչեցիր,
Ապրածիդ համար խիստ ամաչեցիր:
Որ մոլորված ես՝ հիմա իմացար:
Գիտեմ, պղծացիր, անկեղծ լաց եղար,
Երբ քեզ Փրկչիդ ուսերին տեսար,
Ապահովության գագաթին հասար:
Հովիվդ բերեց, խռոնեց Իր հոտին,
Սկսեց նայել քո չեռք ու ոտին:
Վերքեր ունեիր, փաթաթեց, լվաց,
Դու քաղցած էիր, տվեց ջուր ու հաց:
Երջանիկն էիր արդեն աշխարհի,
Եվ այդպես անցան օրեր ու տարի:
Վերից ծնվելու հարկը իմացար,
Հինը թողնելով՝ նորը ստացար:
Ատեցիր կյանքը խղճուկ, վաղանցիկ,
Անոթդ սրբվեց, դարձավ թափանցիկ:
Ու Տերն երևաց այնտեղ Իր Լույսով,
Քեզ մխիթարեց և արեց հույսով,
Որ դու Իր չեռքով կյանք պիտ ստանաս,
Եթե Իր Խոսքի, Սիրո մեջ մնաս:
Եվ Նա խոստացավ քեզ Իր մոտ տանել,
Հզոր բազուկով Իր Գահին հանել:
Թո կյանքն այնտեղ է, պահված՝ Հիսուսում,
Ել ի՞նչ ես ներկադ թողնելն ափսոսում:

Դու, որ ընտրել ես փրկության ճամփան,
Նեղ և քարքարոտ ու փշոտ ճամփան,
Դե, նետվիր գործի, մի՛ եղիր անբան:
Դու ուրախ եղիր քո ներկա կյանքով,
Թեկուզ այն լեցուն լինի պրկանքով:
Ել մի վախենա քիտ ապտակներից,
Ել մի վախենա խոշտանգումներից,
Թեկուզ և նետեն կրակը անմար,
Հիշիր՝ մեռնում ես... ապրելու համար:

3

Հիշիր, պինվորն ես Օրինյալ Հիսուսի,
Նրա անունից համարչակ խոսիր,
Որ Տեր Հիսուսը Կյանքն է ամենքի,
Որ Տեր Հիսուսը թանկ է ամենից,
Որ Նրանից ջոկ ապրելը զուր է,
Որ Նրա Խոսքը ամենապուր է:
Որ Հիսուսով է կյանքը քաղցրանում,
Արհամարհվածը՝ կամաց բարձրանում,
Որ մեղավորը դառնում է արդար,
Ապրում Հիսուսով՝ հավերժ, դարեդար:
Ել ի՞նչ ես մահին նայում սարսափով
Կամ էլ վախենում ահ ու տազնապով.
Չե՞ որ կանչվել ես հենց դրա համար
Եվ դու մեռնում ես... ապրելու համար:

4

Տե՛ս, մահի թևով սարսափն է սուրում,
Բայց մահից այն կողմ դրախտն է բուրում,
Մարմին պատյանից ելիր ու գնա,
Դրախտի վարույստ պարտեպում մնա:
Կտեսնես այնտեղ սուրբ եղբայրներին,
Կտեսնես այնտեղ հրեշտակներին,
Կտեսնես այնտեղ Տիրոջ Փառաց,
Սիրո Կանթեղը՝ Իր չեռքում վառած:
Այնտեղ կիմանաս արժեքը Խաչի,
Արչագանքները այն ու հառաչի:
Կտեսնես նաև Փրկչիդ վերքերը,
Որ պիտի պատմեն Հիսուսիդ Սերը:
Եվ արժե մեռնել այդ Սիրո համար,
Բայց մենք մեռնում ենք

ապրելու՜ համար...

Միքայել Սվարյան

Կ Լ Բ Դ Լ Ց Ե՛Ք

Լ Ս Տ Վ Լ Ծ Լ Շ ՈՒ Ն Չ

Աստվածաշունչը բացում է մեզ Աստծու ծրագիրը, մարդու էությունը, փրկության ճանապարհը, մեղավորների վախճանը եւ Հավատացյալների փրկությունը: Աստվածաշնչի ուսմունքը եւ Նրա սուրբ պատվիրանները Հավիտենական են ու անփոփոխ: Աստվածաշնչում ասված ամեն բան ճշմարտություն է:

Կարդացե՛ք Աստվածաշունչը իմաստություն ձեռք բերելու համար:

Հավատացե՛ք Աստվածաշնչին փրկության համար եւ սրբությանը ապրե՛ք Նրա Խոսքի մեջ:

Աստծու Խոսքը լույս է, որը ցույց է տալիս ճանապարհը,

Հաց է՝ Հոգեւոր սովը հագեցնելու համար,

Մխիթարություն եւ ուրախություն է նեղության մեջ գտնվող եւ տրտմած մարդկանց համար:

Աստծու Խոսքը քարտեզ է ճանապարհորդի համար:

Աստվածաշնչում մարդը գտնում է դրախտը, նրան բացվում է Երկինքը, եւ նրա համար արդեն սարսափելի չեն դժոխքի դարպասները:

ՏԼՍԸ

ՊԼՏՎԻՐԸՆՆԵՐԸ

I

Ես եմ ՆՀովա, քու
Աստուածդ... ինծմէ զատ
ուրիշ աստուածներ չունենաս:

II

Դուն քեզի կուռք չչինես...
անոնց երկրպագութիւն
չընես ու զանոնք չպաշտես:

III

Քու Աստուծոյդ անունը
պարապ տեղ բերանդ
չառնես:

IV

Հանգստութեան օրը միտքդ
բեր՝ զանիկա սուրբ պահելու
համար:

V

Պատուէ քու հայրդ ու մայրդ:

VI

Սպանութիւն մի ըներ:

VII

Հսութիւն մի ըներ:

VIII

Գողութիւն մի ըներ:

IX

Քու դրացիիդ դէմ սուտ
վկայութիւն մի ըներ:

X

Քու դրացիիդ... ամենեւին
մէկ բանին մի ցանկար: